

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212594
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714212594.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobkyne Y. Ž., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX F., občianky SR, zastúpenej JUDr. Soňou Strýčkou, PhD., advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Národná 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 311 357, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1.116,32 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi Y. Ž. 1.116,32 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na účet žalobkyne vedený pod č. 5063455574/0900.

Žalovaná POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava je p o v i n n á nahradiť žalobkyňi Y. Ž. trovy konania vo výške 358,13 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na účet právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Soni Strýčkovej, PhD. vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., č.ú.: 0433662878/0900, VS: 2/2015.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou podanou 16.4.2014 požiadala súd o určenie neplatnosti Zmluvy o úvere č. 607700560 zo dňa 1.2.2011. Žiadala zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 827,54 Eur a na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný jej poskytol úver vo výške 800 Eur. V zmluve o úvere nebol uvedený údaj o RPMN, ročná úroková sadzba, údaj o výške splátok istiny úveru, výške splátok úrokov z úveru a výške splátok iných poplatkov, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere nevyhnutne musí obsahovať v zmysle § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia zmluvy. Absencia týchto náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver je zo zákona bezúročný a bez poplatkov. Uviedla, že medzičasom zaplatila požičanú istinu a zaplatila aj časť neprimeraných poplatkov, ktoré žalovaný podľa zmluvy o úvere požaduje. Žalobkyňa sa preto domáha vydania bezdôvodného obohatenia, pretože úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný postupoval voči žalobkyňi bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Jej spotrebiteľské práva porušil najmä tým, že použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky:

- a) rozhodcovská doložka,
- b) všetky právne spory sa budú spravovať Obchodným zákonníkom,
- c) dohoda o vyplnení zmenky,
- d) súhlas s obsahom plnomocenstiev uvedených v zmluve.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril vyjadrením zo dňa 19.5.2014. Vo vyjadrení uviedol, že žalobkyňou predložená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté

peňažné prostriedky použije na výkon povolania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalobkyňa toto svoje vyhlásenie potvrdila svojim osobitným podpisom v zmluve, pričom je potrebné zdôrazniť, že zmluva o úvere umožňuje aj iný obsah vyhlásenia v podobe poskytnutia úveru na účel zamestnania, podnikania alebo iného účelu. Dôležité je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil.

K navrhovanému určeniu neplatnosti celej úverovej zmluvy ako celku uviedol, že vyhlásenie neplatnosti celej zmluvy o úvere ako celku tak, ako to navrhuje žalobkyňa nemá žiadnu oporu v ustanoveniach vnútroštátneho a ani európskeho práva. Žalovaný ďalej namietal, že je tu prekážka veci rozhodnutej (res iudicata). Preto žiadal konanie zastaviť podľa § 103 O.s.p. a § 104 ods.1 O.s.p. Poukázal na to, že podľa § 159 ods.3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znovu. Vo veci právoplatne bolo rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. SR 02863/12 zo dňa 12.7.2012. Rozhodcovský súd uznal nárok žalovaného na plnenie zo zmluvy o úvere č. 607700560, a teda de facto potvrdil aj platnosť právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným. Uvedený súd nemal najmenšiu pochybnosť o platnosti zmluvy o úvere. Vo vyjadrení uviedol, že z rozhodcovského rozsudku je jasné a zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu ako platnú a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobcovi plnenie. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť Rozhodcovského rozsudku irelevantná a aj v takomto prípade res iudicata naďalej existuje.

Žalovaný ďalej uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že žalobca je oslobodený od platenia súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods.2 písm. za) zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch. Žalobkyňa sa v konaní domáha určenia neplatnosti zmluvy a nie ochrany svojho spotrebiteľského práva podľa osobitného predpisu. Zároveň žalobkyňa nie je v postavení spotrebiteľa. Uviedol, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti úverovej zmluvy. K uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedol, že na základe vyššie uvedenej argumentácie v prípade zmluvy o úvere nejde o spotrebiteľskú zmluvu. Preto žalovaný nemal povinnosť uvádzať v zmluve RPMN. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ako aj na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku. V závere svojho vyjadrenia žalovaný namietla miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Zvolen, lebo podľa jeho názoru žalobkyňi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa.

Okresný súd Zvolen odstúpil vec Okresnému súdu Bratislava I. prípisom zo dňa 16.6.2014.

Okresný súd Bratislava I. nesúhlasil s postúpením veci a vec predložil Krajskému súdu v Bratislave, ktorý uznesením č.k. 11NcC 56/2014-30 zo dňa 21.7.2014 rozhodol, že miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je Okresný súd Zvolen. Toto svoje uznesenie odôvodnil tým, že otázke definície spotrebiteľa a spotrebiteľského charakteru úverových zmlúv s prihliadnutím na deklarovaný účel použitia poskytnutého plnenia z úverovej zmluvy, už bola venovaná pozornosť napríklad v uznesení Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoE/70/2010-42 zo dňa 31.5.2010, ktoré je zverejnené aj na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR v sekcii „Rozhodnutia súdov vo veciach ochrany spotrebiteľa“. Poukázal na ustanovenie § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom a podľa odseku 4 tohto ustanovenia spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z takých ustanovení celkom jednoznačne vyplýva, že definícia spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy v Občianskom zákonníku je síce podobná definícii spotrebiteľa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom v smere ochrany spotrebiteľa a možnosti simulácie jeho iného postavenia je však dokonca ešte prísnejšou. Tento záver treba vyvodiť z toho, že kým ustanovenie § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z., resp. neskôr takmer totožné ustanovenie § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. platné v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, považuje za spotrebiteľa fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Výkladom úpravy v Občianskom zákonníku citovanej vyššie treba dospieť k tomu, že tzv. nespotebiteľom je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa (konzumenta) tovaru či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V prípade definícii v Občianskom zákonníku odpadá celkom význam diskusie o tom, či prípadné plnenie zo zmluvy bolo poskytnuté na výkon zamestnania. V posudzovanom prípade žalobkyňa predložila kópiu zmluvy o úvere, v rámci ktorej nie je nikde spomenutý

ani uvedený účel poskytnutia úveru. Aj keby sa tak stalo, žalovaný sám uviedol, že v napadnutej úverovej zmluve bol ako účel poskytnutia úveru uvedený výkon zamestnania, preto súd považuje žalobkyňou uzavretú úverovú zmluvu za nepochybne spotrebiteľskú. S poukazom na túto skutočnosť bolo dispozičným právom žalobkyne, či podá žalobu na všeobecnom súde žalovaného podľa § 84 v spojení s § 85 ods.2 O.s.p. alebo využije možnosť podania žaloby na miestne príslušnom súde určenom podľa § 87 písm. f) O.s.p.

Okresný súd Bratislava I. postúpil spis Okresnému súdu Zvolen ako miestne príslušnému dňa 27.8.2014.

Právna zástupkyňa žalobkyne dňa 2.2.2015 predložila súdu do spisu zmenu a späťvzatie časti žaloby. Uviedla, že absolútne nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že žalobkyňi nie je možné priznať postavenie spotrebiteľa. Uviedla, že žalobkyňa pri uzatváraní úverovej zmluvy nikdy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a poskytnutý úver použila na osobnú potrebu a pre potrebu príslušníkov domácnosti. Žalobkyňa je nepochybne považovaná za spotrebiteľa a v celom rozsahu na ňu dopadá spotrebiteľská ochrana v zmysle Občianskeho zákonníka, ako aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavierania predmetnej úverovej zmluvy. Taktiež nesúhlasila s tvrdením žalovaného, v zmysle ktorého rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 02863/12 zo dňa 12.7.2012 je potrebné považovať vo vzťahu k podanej žalobe ako údajný neodstrániteľný nedostatok konania z titulu *res iudicata*. Rozhodcovský rozsudok totiž nebráni tomu, aby bolo začaté konanie o neplatnosť úverovej zmluvy, a to v časti, v ktorej je úverová zmluva v rozpore so zákonom. Toto platí z dôvodu, že na vydanie predmetného rozhodcovského rozsudku neexistovala právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neplatnou zmluvou (resp. neprijateľnou podmienkou), nakoľko aj osobitné vyjednanie podmienky je potrebné vykladať v prospech spotrebiteľa, a ten ako aký nemá záujem vec prejednať pred rozhodcovským súdom, pretože práv rozhodcovské súdy v mnohých prípadoch neskúmajú neprijateľnosť zmluvných podmienok. Poukázala aj na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti potvrdil, že ak súdy v záujme ochrany spotrebiteľa nepreskúmajú materiálne platnosť rozhodcovskej doložky a tým aj existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, zaťažia konanie vadou podľa § 237 ods. f) Občianskeho súdneho poriadku, v dôsledku ktorej dôjde k odňatiu práva spotrebiteľa konať pred súdom. V prípade prejudiciálneho záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky predstavuje rozhodcovský rozsudok nulitný akt, na ktorý súd nemôže prihliadať. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súdy nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, t.j. oprávnenie posúdiť, či takýto exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej judikoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne.

Právna zástupkyňa žalobkyne v ďalšej časti zmeny žaloby - vyjadrenia poukázala na to, že v úverových zmluvách absentujú údaje o RPMN, ročnej úrokovej sadzbe úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má za následok, že úver, ktorý bol žalobkyňi poskytnutý na základe predmetnej úverovej zmluvy, je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný bol preto oprávnený na prijatie plnenia finančných prostriedkov len vo výške, ktorá zodpovedá výške poskytnutej istiny z titulu úverovej zmluvy.

Výšku bezdôvodného obohatenia vyčíslila tak, že od celkovej sumy uhradených splátok vo výške 1.916,32 Eur odpočítala úver poskytnutý vo výške 800 Eur. Rozdiel je 1.116,32 Eur. Poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré obsahuje uzavretá zmluva o úvere. S prihliadnutím na to, že neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré poukázala, sú neplatné, avšak nespôsobujú neplatnosť úverovej zmluvy ako celku, zobrala žalobu v časti o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. 607700560 zo dňa 1.2.2011 späť a žiadala v tejto časti konanie zastaviť. Zároveň požiadala o pripustenie zmeny žaloby zo dňa 16.4.2014 tak, že súd pripúšťa zmenu návrhu na začatie konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi titulom istiny sumu 1.116,32 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet žalobkyne vedený v Slovenskej sporiteľni.

Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 14C/134/2014-86 zo dňa 9.3.2015, právoplatným od 31.3.2015 zastavil konanie v časti o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. 607700560 zo dňa 1.2.2011 a zároveň

pripustil zmenu navrhovaného petitu rozsudku tak ako bol právnou zástupkyňou žalobkyne predložený do spisu.

Na pojednávanie dňa 5.6.2015 sa právna zástupkyňa žalobkyne dostavila riadne a včas, ale nedostavila sa žalobkyňa a ani zástupca žalovaného, ktorý neúčast' svojho zástupcu ospravedlnil s tým, že žiada vec prejednať v jeho neprítomnosti.

Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že návrhom zo dňa 16.4.2014 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy, ale v zmysle zmeneného návrhu na začatie konania a čiastočného späťvzatia návrhu, ktoré bolo pripustené uznesením súdu zo dňa 9.3.2015 sa žalobkyňa domáha, aby bol žalovaný zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.116,32 Eur. Uviedla, že ide o spotrebiteľský spor, lebo zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalobcom je Zmluva o spotrebiteľskom úvere tak ako to vyplýva z ich podania zo dňa 29.1.2015. Táto úverová zmluva neobsahuje údaje o ročnej priemernej miere nákladov, ročnej úrokovej sadzby úveru, výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak ako to požaduje ustanovenie § 11 ods.1 písm. a) o spotrebiteľských úveroch, ktorý takúto absenciu takýchto podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionuje vetou, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods.2 písm. a) až k), r), y) citovaného zákona. Vzhľadom na uvedené poukázala na predložené vyčíslenie žalovanej sumy. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 800 Eur a ona na tento úver uhradila celkove sumu 1.916,32 Eur. Preto výška bezdôvodného obohatenia je vyčíslená ako rozdiel týchto dvoch súm a predstavuje sumu 1.116,32 Eur. Uviedla, že žalobkyňa sa v konaní domáha bezdôvodného obohatenia, ktorého sa dopustil žalovaný na úkor žalobkyne, keď prijal plnenie nad rámec poskytnutého plnenia, na vrátenie ktorého bol oprávnený.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.6.2015 uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení, ktoré súdu zaslal. Apeloval na súd, aby na základe prekážky res iudicata konanie zastavil, lebo ide o neodstrániteľnú prekážku, ktorá bráni v pokračovaní konania, a to aj po zmene petitu návrhu na začatie konania. Ďalej uviedol, že žalovaný je toho názoru, že zo zmlúv o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ako aj na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku.

Žalovaný ospravedlnil neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní dňa 16.7.2015 písomným podaním zo dňa 14.7.2015. Súhlasil s tým, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Žalobkyňa a právna zástupkyňa žalobkyne sa na pojednávanie dostavili riadne a včas. Súd preto vec prejednal v neprítomnosti zástupcu žalovaného podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že v celom rozsahu trvajú na podanom žalobnom návrhu zo dňa 29.1.2015 v zmysle pripustenej zmeny. Žiadajú, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu istiny vo výške 1.116,32 Eur. Uviedla, že čo sa týka samotného právneho zdôvodnenia, pridrižiava sa všetkých právnych dôvodov uvedených v samotnom návrhu a v jeho zmenenom podaní.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že súhlasí s tým, čo uviedla jej právna zástupkyňa. K uzavretiu zmluvy o úvere došlo pri osobnom kontakte. Nebola jej zmluva zasielaná poštou, ani mailom. Uviedla, že dňa 1.2.2011 jej bolo všetko dané na podpis naraz a ona to podpísala. Na otázku sudcu, či žalobkyni bolo vysvetlené, čo znamená podpísanie rozhodcovskej zmluvy a aké práva a povinnosti z toho vyplývajú uviedla, že nie, že jej to dali len podpísať a ona to podpísala. Uviedla, že vždy bola riadne zamestnaná a živnosť nikdy nemala.

Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že medzi účastníkmi konania bola dňa 1.2.2011 uzavretá Zmluva o úvere, v ktorej bola uvedená výška úveru 800 Eur, záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 240 Eur, t.j. celkove zaplatiť sumu 1.040 Eur v 2 mesačných splátkach po 520 Eur počnúc dňom 27.2.2011. V zmluvnom formulári bolo krížikom vyznačené, že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania. Dňa 1.2.2011 bola medzi účastníkmi konania uzavretá aj Rozhodcovská zmluva.

Podľa článku I. bod 1./ Rozhodcovským súdom sa na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava. Z článku II. ods.2/ vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 607700560 uzatvorenej dňa 1.2.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

- a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,
- b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu.

Podľa článku II. bod 2/ zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava sp.zn. SR 02863/12 zo dňa 12.7.2012 bola žalovaná Y. Ž. zaviazaná zaplatiť žalobcovi Pohotovosť s.r.o. Bratislava sumu vo výške 399,85 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 228,91 Eur od 29.12.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 228,91 Eur od 29.12.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 166,90 Eur, všetko v mesačných splátkach vo výške 80 Eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu.

Oznámením zo dňa 13.8.2012 rozhodcovský súd oznámi žalobkyni Y. Ž., že rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.8.2012.

Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni Y. Ž. doručený 25.7.2012.

Z predloženého prehľadu čerpania a splátok úveru bolo zistené, že žalobkyňa čerpala úver v celkovej výške 800 Eur a splatila sumu 1.916,32 Eur, keď 28.12.2011 zaplatila sumu 1.050 Eur, dňa 29.10.2012 sumu 230 Eur, dňa 1.4.2014 sumu 587,54 Eur a dňa 27.10.2014 sumu 48,78 Eur, čo je spolu 1.916,32 Eur. Ako dôkazy o zaplatení týchto súm predložila fotokópiu ústrižku poštovej poukážky podacieho čísla 6090 na podacej pošte Zvolen 7 zo dňa 23.12.2011 na sumu 1.050 Eur, potvrdenie žalovaného o prijatí sumy 230 Eur, číslo úverovej zmluvy 607700560 dňa 29.10.2012, predložila výpis z účtu ako dôkaz o zaplatení sumy 587,54 Eur dňa 1.4.2014 a potvrdenie o vklade v hotovosti vo výške 48,78 Eur dňa 27.10.2014.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods.7 Občianskeho zákonníka, zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné.

Podľa § 53 ods.8 Občianskeho zákonníka, ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadaval. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané.

Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 53 ods.10 Občianskeho zákonníka, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

Podľa § 53 ods.11 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53 ods.12 Občianskeho zákonníka, ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, podľa ktorých si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu jednostranne a bez poskytnutia výpovednej lehoty vypovedať túto zmluvu, sa nepovažujú za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. g), ak ide o vážny objektívny dôvod, ktorý dodávateľ nezapríčinil, nemohol predvídať ani odvrátiť a ktorý dodávateľovi bráni v plnení tejto zmluvy, pričom dodávateľ sa v tejto zmluve zaviazal, že o vypovedaní a dôvode vypovedania tejto zmluvy bez zbytočného odkladu písomne informuje spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods.13 Občianskeho zákonníka, ustanovenia odseku 4 písm. g) a i) o neprijateľných podmienkach sa nepoužijú na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je

- a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv,
- b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodné peňažné príkazy vystavené v cudzej mene.

Podľa § 53 ods.14 Občianskeho zákonníka, za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i) sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si

a) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazá

bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu,

b) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu si vyhradzuje právo meniť jednostranne podmienky spotrebiteľskej zmluvy na dobu neurčitú, ak sa od dodávateľa vyžaduje, aby o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať túto zmluvu bez zbytočného odkladu písomne informoval spotrebiteľa, a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu.

Podľa § 53 ods.15 Občianskeho zákonníka, ustanovenie odseku 4 písm. j) o neprijateľných podmienkach sa nepoužije na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je

a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv,

b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodných peňažných príkazov vystavených v cudzej mene,

c) doložka o cenových indexoch, ak takúto doložku výslovne dovoľuje osobitný predpis a ak spôsob úpravy ceny je v tejto doložke výslovne opísaný.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54 ods.3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov - v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods.3 písm. l) uvedeného zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 9 ods.2 písm. ch) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods.2 písm. j) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods.2 písm. k) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods.1 písm. d) uvedeného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 24 ods.1 uvedeného zákona, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3, 4, § 6 až 8, § 9 ods.1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto §.

Podľa § 24 ods.2 uvedeného zákona, Národná banka Slovenska v rámci registra veriteľov vedie pod register iných veriteľov.

Z registra veriteľov zverejneného na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bolo zistené, že žalovaný - Pohotovosť s.r.o. Bratislava, IČO: 35807598 bola zapísaná do registra veriteľov, ako aj do pod registra iných veriteľov dňa 23.8.2010.

Súd mal dokazovaním preukázané, že uzavretá Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, keď túto zmluvu uzavrela žalobkyňa ako spotrebiteľ - spotrebiteľka v zmysle ustanovenia § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka. S prihladením na ustanovenie § 24 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, uzavretá zmluva musela mať všetky náležitosti v zmysle § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Uzavretá úverová zmluva neobsahuje výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), v zmluve chýbajú aj termíny splátok istiny a poplatkov, ako aj konečná splatnosť úveru a ročná úroková sadzba. Preto uzavretá úverová zmluva sa podľa § 11 ods.1 písm. b) vyššie uvedeného zákona považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov.

Súd sa v tomto prípade zaoberal predovšetkým platnosťou rozhodcovskej zmluvy. Tým, že je spracovaná ako formulárová zmluva žalovaným, je zrejmé, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah (§ 53 ods.2 Občianskeho zákonníka). V zmysle § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka teda platí fikcia o tom, že rozhodcovská zmluva sa nepovažuje za individuálne dojednanú, opak by musel preukázať dodávateľ, teda v danom prípade žalovaný. To, že rozhodcovská zmluva je uvedená na samostatnej listiny však pre záver o opaku nepostačuje, zvlášť vychádzajúc z výpovede žalobkyne, ktorá na pojednávaní uviedla, že jej nebolo vysvetlené čo znamená podpísanie rozhodcovskej zmluvy a aké práva a povinnosti z toho vyplývajú. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Mcd0/9/2012, v ktorom bolo judikované, že návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejmé, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom právne akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. V tomto prípade si rozhodcovský súd podľa rozhodcovskej zmluvy vybral sám žalovaný. Už táto okolnosť vyvolala pochybnosti o nezaujatosti rozhodcovského súdu, keďže aj jeho činnosť má charakter podnikania. V rozhodcovskom konaní ide o vyjasnenie a urovanie vzájomných práv, ktoré sa realizujú činnosťou rozhodcu v zastúpení strán, ktoré na rozhodcu zmluvou delegovali svoju vôľu. Preto rozhodcovské konanie nie je konaním súdneho typu a to vedie k prísnejšiemu nazeraniu na rozhodcovskú doložku a jej náležitosti tak, aby nepredstavovali neprimerané podmienky v spotrebiteľských zmluvách a teda nevyvolávali nerovnováhu medzi účastníkmi konania a nevedli k značnej procesnej nevýhode jedného z účastníkov. Táto procesná nerovnováha môže spočívať aj v zbavení spotrebiteľa ochranných ustanovení právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa, napríklad formou rozhodovania na základe zásad spravodlivosti. Podstatou individuálne nevyjednej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy súdy videli tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry a poukázali na neprimeranú vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania, čo je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva (rozsudok Súdného dvora EÚ C-240/98-C-244/98 OCEANO GRUPO Editorial). O nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa rozhodcovskej zmluvy možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky alebo zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh veriteľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Preto je potrebné považovať takúto rozhodcovskú zmluvu

v celosti za neprijateľnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Preto podľa názoru súdu v tomto konaní neexistovala prekážka už právoplatne rozhodnutej veci, t.j. prekážka res iudicata a preto konajúci súd v konaní ďalej pokračoval a vo veci rozhodol.

Dokazovaním bolo preukázané, že uzavretá úverová zmluva nemala všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy a preto sa tento úver považuje v zmysle § 11 ods.1 písm. b) uvedeného zákona za úver bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 800 Eur. Žalovaná splatila celkove sumu 1.916,32 Eur, čo je o 1.116,32 Eur viac ako bol poskytnutý úver.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V tomto prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, lebo prijal plnenie vo výške vyššej ako bol poskytnutý úver. Prijal plnenie vyššie o žalovanú sumu 1.116,32 Eur. Ako už bolo uvedené vyššie, úver súd považuje za bezúročný a bez poplatkový, preto žalovaný mal nárok len na vrátenie požičanej sumy.

Súd preto podanej žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy 1.116,32 Eur.

Žalobkyňa mala v konaní úspech, preto jej vzniklo aj právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods.1 O.s.p.

Žalobkyni vznikli trovy konania tým, že bola v konaní zastúpená advokátkou. Trovy právneho zastúpenia boli vyúčtované za 4 úkony právnej služby po 61,41 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, napísanie zmeny žaloby a čiastočného späťvzatia žaloby, účasť na 2 pojednaniach) po 61,41 Eur, 4 x režijný paušál po 8,39 Eur, náhrada za stratu času 4 x 13,98 Eur a cestovná náhrada vo výške 23,01 Eur, čo je spolu 358,13 Eur. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené a priznané v súlade s ustanovením § 10 ods.1, § 14, § 16 ods.3, ods.4, § 17 ods.1 a § 18 ods.3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).